

вдосконалення внутрішнього аудиту в Україні:

1. створення професії «внутрішній аудитор» і розвиток відповідного інституту;
2. формування зацікавленості та необхідності розвитку даної професії як на рівні держави, так і на рівні підприємств різних галузей;
3. розробка та вдосконалення нормативно-правового регулювання аудиту;
4. формування організаційної структури служб внутрішнього аудиту;
5. розробка організаційно-технологічних схем та процедур проведення внутрішнього аудиту;
6. вдосконалення методології проведення внутрішнього аудиту;
7. здійснення професійної підготовки фахівців з внутрішнього аудиту тощо.

Висновки. Внутрішні аудитори виконують основне завдання - допомагають керівництву підприємства досягти визначених цілей, розширити можливості підприємства, вдосконалити його операційні процеси та знизити ризики у процесі виконання аудиторських завдань із надання гарантій і консультаційних послуг.

Література: 1. *Шишкин В. Ю.* Аудит и финансовый контроль [Текст] / Шишкин В. Ю. // Главбух. – 2008. – №3. – С. 17-24. 2. *Каменська Т.* Основні напрями діяльності внутрішнього аудиту в системі управління /Каменська Т. // Бухгалтерський облік і аудит. – 2010. – №7. – С. 40–43. 3. *Сподарик В.* Внутрішній аудит: проблеми, методика та організація / В. Сподарик //Економічний аналіз. – 2010. – №6. – С. 503-505. 4. *Петренко С.* Методологічні підходи до здійснення процесу внутрішнього аудиту /С.Петренко // Бухгалтерський облік і аудит. – 2011. – №7. – С. 37–41. 5. *Макеєва О.* Перспективи розвитку внутрішнього аудиту в Україні / О. Макеєва //Економіст. – 2010. – №6. – С. 54–57.

УДК 657.6

МАНОЙЛЕНКО О.В., д.е.н., професор НТУ «ХП», Харків
САМЧЕНКО Ж.В., магістрант НТУ «ХП», Харків

ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АУДИТУ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Вступ. В умовах економічної нестабільності, постійних законодавчих змін та нововведень для підтримки конкурентоспроможності та попередження

банкрутства, актуальним для українських підприємств стає проведення внутрішнього та зовнішнього аудиту. Ключове місце в процесі аудиту фінансової сфери підприємства займає власний капітал, як джерело формування ресурсів сучасного суб'єкта господарювання та основний показник його стійкості від впливу зовнішніх та внутрішніх чинників.

Результати останніх досліджень. Особливості інформаційного забезпечення аудиту власного капіталу досліджувались багатьма закордонними та вітчизняними науковцями, серед них: Брейлі Р., Т. Коллер, Т. Коупленд, К. Уолш, К. Друри, І.А. Бланк, В.В. Бочаров, В.Є.Леонтьєв, В.С. Голов, В.В. Патров., В.В. Ковальов., А.М. Подерьогін, С.Ф. Покропивний, А.П. Вожжов, О.І. Клименко, Д.Ф. Ковальчук та ряд інших.

Основним завданням інформаційного забезпечення аудиту власного капіталу є збір, реєстрація, обробка та зберігання повної, своєчасної, достовірної та актуальної інформації про формування та рух власного капіталу підприємства. Процедури аудиту власного капіталу включають аудит: статутного капіталу, пайового капіталу, додаткового капіталу, резервного капіталу, нерозподілених прибутків (збитку), неоплаченого та вилученого капіталу.

Виклад основного матеріалу. Організація інформаційного забезпечення аудиту власного капіталу повинна включати:

1) Первісне визнання статутного капіталу [1], інформаційним забезпеченням перевірки є:

— законодавчі та інструктивні матеріали, статут, наказ про облікову політику підприємства;

— документи, що підтверджують право власності на майно, що фіксуються як внесок до статутного капіталу: свідоцтво про право власності на нерухомість, земельні ділянки, транспортні засоби, інтелектуальну власність тощо;

— організаційні документи: свідоцтво про державну реєстрацію, довідки

про прийняття на облік в податковому органі, про реєстрацію в органах статистики та фондах соціального страхування, накази та розпорядження, протоколи результатів установчих зборів, зборів засновників, акціонерів, ліцензії на види діяльності.

2) Поточне визнання статутного капіталу [1], аналітичні процедури порівняння даних джерел інформації, до складу яких входять:

— первинні документи, як підстава бухгалтерських записів;

— облікові регістри, що використовуються для відображення операцій з обліку власного капіталу;

— попередні аудиторські висновки, акти минулих ревізій, інша документація, що відображає результати контролю.

3) Звітне визнання статутного капіталу [1] включає оцінку минулого, справжнього і майбутнього стану власного капіталу, логічне завершення процесу зіставлення даних первісного та поточного визнання статутного капіталу. Аудит акціонерних товариств цей етап охоплює також розрахунок показників ринкової активності підприємства (коефіцієнтів цінності акції, рентабельності акції та суми дивідендів на одну акцію). Джерелами інформації є:

— звітність (Баланс Форма N 1, Звіт про власний капітал Форма N 5), Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 5 «Звіт про власний капітал» [2], ПсБО 2 «Баланс» [3], ПсБО 24 «Прибуток на акцію» [4];

— звітність відповідно до міжнародних стандартів МСФЗ 1 «Представлення фінансових звітів» [5], МСБО 32 «Фінансові інструменти: розкриття й представлення» [6], МСБО 33 «Прибуток на акцію» [7].

Варто зазначити, що під час проведення аудиту використовується інформація не тільки конкретного з етапів визнання власного капіталу, а й джерела інформації попередніх етапів. Це дозволяє виявити як прямий, так і опосередкований вплив кожного етапу на оцінку власного капіталу підприємства.

Висновки. Адекватна сучасним умовам система інформаційного

забезпечення процесу аудиту власного капіталу забезпечує:

— достовірну оцінку складу та структури джерел власних фінансових ресурсів та сукупного капіталу підприємства;

— правильність формування статутного фонду та оцінки внесків засновників;

— виявлення необхідності реструктуризації статутного фонду;

— оцінку можливих джерел формування додаткового капіталу;

— необхідність наявності резервних фондів;

— реальне відображення нерозподіленого прибутку (збитку).

Список літератури: 1. *Шевцова В.І., Канєєва Є.Р.* Донбаський державний технічний університет; 2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 5 "Звіт про власний капітал" (Форма N 4) затверджений наказом Мінфіну України від 31.03.1999 № 87; 3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 2 "Баланс" (Форма N 1) затверджений наказом Мінфіну України від 31.03.1999 № 87; 4. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 24 "Прибуток на акцію" затверджений наказом Мінфіну України від 16.07.2001 № 344; 5. Міжнародний стандарт фінансової звітності 1 (МСФЗ 1). Перше застосування Міжнародних стандартів IASB; Стандарт, Міжнародний документ від 01.01.2012; 6. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 32 (МСБО 32). Фінансові інструменти: подання IASB; Стандарт, Міжнародний документ від 01.01.2012; 7. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 33 (МСБО 33). Прибуток на акцію IASB; Стандарт, Міжнародний документ від 01.01.2012.

УДК 657.6

В.О. МАТРОСОВА, к.е.н., доцент НТУ «ХП», Харків

В.В. КОТОВА, магістрант НТУ «ХП», Харків

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ АУДИТУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ ПІДПРИЄМСТВА

Вступ. Аудит запасів підприємства є одним із найскладніших та найбільш трудомістких етапів перевірки фінансової звітності. На сьогоднішній день існують загальноприйняті методики аудиту запасів підприємства, але жодна з них не є досконалою.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Досліджувані питання висвітлюються у працях таких провідних авторів: Бондаренко Н.О., Бутинець Ф. Ф., Гончарук Я.А., Трофим С. та інших [1,2,3,4].